

[Lissa Mathiasen]

Partiet venstre har udsendt propaganda-materiale til en række medlemmer af FDMs repræsentantskab, jfr. læserbrev i Aktuelt den 22. marts 1983.

Fremgangsmåden må siges at stride imod registerlovens beskyttelsesbestemmelse.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Vi har rettet henvendelse til direktionen i Forenede Danske Motorejere og har dér fået oplyst, at man ikke har modtaget nogen henvendelse fra partiet venstre om oplysning af navnene på medlemmer af repræsentantskabet. Det er heller ikke nødvendigt at rette henvendelse til FDM, har vi fået at vide, for at få disse oplysninger, for oplysninger om navne, adresser og telefonnumre på medlemmer af repræsentantskab og bestyrelse fremgår af FDMs årsberetning, som udgives i april-maj måned. Denne årsberetning udsendes til et bredt udsnit af offentligheden, herunder pressens repræsentanter og erhvervslivet og vist også de politiske partier. Endvidere er den omtalt i medlemsbladet Motor, der samtidig giver oplysning om, hvor beretningen kan fås.

Formålet med at offentliggøre navne og adresser og telefonnumre på medlemmer af repræsentantskabet er ifølge det, vi har fået at vide af FDM, at foreningens medlemmer og andre skal kunne komme i forbindelse med den stedlige repræsentant for FDM.

Jeg mener derfor ikke, der foreligger en udlevering af oplysninger, der på nogen måde kan krænke registerloven.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil starte med at sige ministeren tak for svaret. Samtidig vil jeg spørge ministeren, om han alligevel ikke vil tage initiativ til, at et sådant misbrug bliver standset.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hvis der var tale om et misbrug, ville jeg til enhver tid gerne tage et initiativ, men det er vel lidt svært overhovedet at anvende udtrykket misbrug, når der offentliggøres nogle lister med navnene på repræsentantskabsmedlemmer og nogle så skriver til dem. Det er vel i og for sig en overvejelse, som de pågældende, der henvender sig, må have – i dette tilfælde et politisk parti – og så en overvejelse hos dem, der har et kartotek over

medlemmer af et repræsentantskab, om de mener, at man bør foretage en sådan offentliggørelse med den risiko, det indebærer for, at andre henvender sig til dem.

Jeg finder ikke, man kan tale om, at der her er et misbrug, der giver anledning til særlige initiativer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1037

2) Til *miljøministeren* af:

Kaj Poulsen (S):

»Med hvilken begrundelse har ministeren givet tilladelse til, at ellesumpen på Livø er blevet fældet og vandet stemmet ca. 50 cm op?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge tidsskriftet Natur og Miljø nr. 1, 1979, har botanikeren Eiler Worsøe dokumenteret, hvor værdifuldt det er at bevare områder med ellesumpe på grund af områdernes store betydning for bevarelse af planter og dyrearter. Botanikeren dokumenterer også, at sådanne områder bør fredes. Livø ellesump er fredet. På den baggrund må det være af betydning for naturinteresserede at få klarlagt ministerens begrundelse for at tillade, at et så værdifuldt naturområde ødelægges.

Kaj Poulsen (S):

Baggrunden for, at jeg har stillet dette spørgsmål, er, at i fredningskendelsen for Livø, som er afsagt i september 1977, fremgår det af § 1:

»Arealernes tilstand må ikke ændres. Der må således for det første ikke foretages ændringer af terrænformer, herunder ved afgravning eller påfyldning, opfyldning af damme og moser, rørlægning eller regulering af vandløb.«

Det er præcis det, spørgsmålet går ud på: man har omgået fredningskendelsen ved at fælde en ellesump og stemme vandet 50 cm op. Det har chokeret naturfredningsfolk, der bor omkring Livø, og baggrunden for at finde ud af, hvordan sådan noget kan foregå, kan vi kun få ved at stille spørgsmål til ministeren.